

Til § 3

Bestemmelsen indeholder en definition af begrebet produkt, men er videre end den tilsvarende bestemmelse i direktivets art. 2, litra a. Ifølge direktivet defineres et produkt som »ethvert produkt, som er bestemt til forbrugerne, eller som kan forventes anvendt af forbrugerne, og som mod betaling eller gratis leveres som led i handelsvirksomhed, hvad enten det er nyt, brugt eller istandsat«.

Direktivet omfatter såvel genus- som species ydelser og tillige produkter, der indgår som accessorer til tjenesteydelser. Begrebet dækker ikke alene produkter, der erhverves af forbrugere, men tillige produkter, der anvendes af forbrugere. Som eksempel herpå kan nævnes kørende forlystelser i forlystelsesparker, der ejes af teltholderne, men benyttes af betalende gæster.

Direktivet finder således som udgangspunkt anvendelse på ethvert nyt, brugt eller ændret produkt, som ikke udelukkende er beregnet til brug eller forbrug i en erhvervsvirksomhed eller af en person som led i sit erhverv.

Produktionsanlæg, investeringsgoder og andre produkter, der alene anvendes som led i erhvervs-mæssig produktion er således undtaget.

Ifølge lovforslaget omfatter begrebet »produkt« enhver løsøregenstand, hvad enten den er forarbejdet eller er et naturprodukt, fast ejendom og bestanddele og tilbehør hertil.

Lovforslaget omfatter ikke kun færdigvarer; men delprodukter, der indføres i en anden genstand, er således også et produkt i lovforslagets forstand. Dette kan betyde, at en producent af et delprodukt kan blive pålagt at trække det færdige produkt tilbage fra markedet i medfør af § 12, stk. 1, nr. 3, hvis det færdige produkt udgør en sikkerheds- eller sundhedsfare, der skyldes en defekt ved delproduktet. Sædvanligvis vil det dog af praktiske grunde oftest være producenten af det færdige produkt, der vil blive pålagt at trække produktet tilbage fra markedet. Er en bil eksempelvis farlig på grund af defekte bremseklodser, vil et påbud om tilbagetrækning mest naturlig blive rettet mod bilforhandleren fremfor producenten af bremseklodserne.

Det foreslåede produktbegreb omfatter også elektricitet, vand, gas, varme og lignende.

Som anført under § 1 omfatter lovforslaget også visse tjenesteydelser. Om baggrunden herfor henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse. Afgrænsningen i forhold til tjenesteydelser vil i nogle tilfælde forekomme vilkårlig i den konkrete sag. Enhver afgrænsning på dette område vil imidlertid uundgåeligt føre til grænsetilfælde.

Lovforslaget fastslår udtrykkeligt, at fast ejendom er omfattet af produktbegrebet. Direktivet tager ikke udtrykkeligt stilling til dette spørgsmål. Produktansvarsdirektivet og produktansvarsloven omfatter derimod ikke fast ejendom, men dog genstande, som indgår som en bestanddel i en fast ejendom. Lovforslagets anvendelsesområde er således videre end produktansvarslovens. Produktansvarsloven og produktsikkerhedsloven opfylder imidlertid hvert sit formål. Produktansvarsloven har til formål at skabe mulighed for at gennemtvinge et civilretligt erstatningsøgsmål for en skade forvoldt af et farligt produkt, hvorimod produktsikkerhedsloven skal forhindre, at farlige produkter markedsføres og skabe mulighed for hurtigt og effektivt at fjerne farlige produkter fra markedet, og hermed opnå den størst mulige beskyttelse af forbrugernes sikkerhed og sundhed. At fast ejendom inddrages under lovforslaget indebærer, at der kan gribes ind for at forhindre yderligere skader, hvis fx. en bebyggelse af 100 ens huse er farlige, fordi de bærende konstruktioner på grund af en beregningsfejl ikke er stærke nok. Her er faren ikke knyttet til en enkelt del af ejendommen, ligesom der vil være behov for at kunne foretage foranstaltninger for at afværge faren ved de resterende huse.

Lovforslaget omfatter også bestanddele og tilbehør til fast ejendom, og det vil i mange tilfælde være muligt at udskille de enkelte byggematerialer, som har medgået til opførelsen af den faste ejendom og rette et eventuelt indgreb mod det konkrete produkt, som udgør en sikkerhedsrisiko. Dette gælder, uanset om det pågældende produkt som fx. et farligt badeværelsesgulv efter tinglysningslovens §§ 37 og 38 er omfattet af den faste ejendom. Når lovforslaget imidlertid ikke kun omfatter bestanddele og tilbehør til fast ejendom, men også medtager den faste ejendom som helhed under anvendelsesområdet skyldes det, at også andre komplicerede produkter såsom fly og skibe omfattes af produktbegrebet, og det ville derfor ikke være logisk at undtage fast ejendom.

Som det fremgår af § 1, stk. 1, omfatter lovforslaget tillige tjenesteydelser, uden at der er medtaget en definition af begrebet. Dette skyldes, at »tjenesteydelser« som ovenfor anført ikke har et præcist juridisk indhold i dansk ret, men snarere afgrænses negativt i forhold til fast ejendom, løsøregenstande og fordringer. Udtrykket »tjenesteydelser« skal i nærværende lovforslag forstås i overensstemmelse med den betydning, hvori det anvendes på det forbrugertlige område.